

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivice Omazića, predsjednika vijeća, te Vesne Buljan, suca izvjestitelja i Tatjane Kujundžić Novak, članova vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom M. N. d.o.o. u stečaju, MBS ..., OIB ..., iz Z., B. A. , odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika E. S. B. d.d., OIB ..., iz R., J. trg , kojeg zastupa punomoćnik Z. B., odvjetnik u O. društvu B. P. u Z., D. 82, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-83/11 od 16. rujna 2013., u sjednici vijeća održanoj 26. veljače 2014.

riješio je

Odbija se žalba stečajnog vjerovnika E. S. B. d.d. kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-83/11 od 16. rujna 2013.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem označenim u izreci ovog rješenja sud prvog stupnja je na temelju odredbe članka 38.f stavak 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12) ukinuo odluku skupštine vjerovnika d.o.o. od 9. rujna 2013. kojom je prihvaćena odluka o povlačenju tužbe pod poslovnim brojem P-3290/11 kod Trgovačkog suda u Zagrebu. Tako je prvostupanjski sud riješio jer je ocijenio da je navedena odluka skupštine vjerovnika u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika, osim vjerovnika E. S. B. d.d..

Protiv tog rješenja žalbu je izjavio stečajni vjerovnik E. S. B. d.d. pobijajući ga iz svih žalbenih razloga. Žalitelj u žalbi u bitnom navodi da je stečajni dužnik prije otvaranja stečajnog postupka pokrenuo parnični postupak radi isplate i naknade štete protiv stečajnog vjerovnika E. S. B. d.d., a na skupštini vjerovnika navedeni stečajni

vjerovnik je glasao za povlačenje tužbe dok su ostali prisutni vjerovnici glasali za nastavak postupka. Ostali vjerovnici su podnijeli prijedlog za ukidanje odluke skupštine vjerovnika jer ista nije u zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika. Sud je u pobijanom rješenju utvrdio da je nesporno interes stečajnog vjerovnika E. S. B. d.d. koji je u cijelosti osporio tužbeni zahtjev tužitelja-stečajnog dužnika u suprotnosti sa zahtjevom ostalih stečajnih vjerovnika navodeći da će nastavkom parničnog postupka biti omogućeno ostalim vjerovnicima sa zajedničkim interesom nastaviti parnicu do donošenja pravomoćne odluke, dok stečajni vjerovnik E. S. B. d.d. ima u parničnom postupku mogućnost uspjeha te time i pravo na nadoknadu troškova za koje u stečajnoj masi moraju biti osigurana sredstva. Sud je prihvatio zajednički prijedlog ostalih vjerovnika i ukinuo odluku skupštine vjerovnika. Žalitelj smatra da nastavak postupka nije u interesu niti jednog od stečajnih vjerovnika jer je tužba neosnovana u cijelosti te ne postoji nikakva mogućnost uspjeha stečajnog dužnika u navedenom sporu. Nadalje, žalitelj ukazuje na visoke troškove koji će prouzročiti nastavak predmetnog postupka koji predstavljaju značajan teret za troškove stečajnog postupka. Prema mišljenju žalitelja, stečajni upravitelj je trebao u svom izvješću detaljnije obrazložiti predmet navedenog spora, navode tužbe i odgovora na tužbu te dosad u spisu dostavljene dokaze, te bi stečajni vjerovnici o istome donijeli odluku koja ne bi bila utemeljena isključivo na mišljenju stečajnog upravitelja. Zbog toga, sud je pogrešno primijenio materijalno pravo te počinio bitnu povredu odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku u vezi članka 6. Stečajnog zakona te je pobijanu odluku potrebno ukinuti. Žalitelj stoga predlaže da drugostupanjski sud usvoji žalbu i ukine pobijano rješenje.

Žalba stečajnog vjerovnika nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe članka 365. stavak 1. i 2. te članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13) u vezi s člankom 6. Stečajnog zakona, ovaj sud nalazi da je prvostupanjska odluka pravilna i zakonita.

Iz dijela spisa dostavljenom ovom sudu proizlazi da je na skupštini vjerovnika održanoj 9. rujna 2013. donesena odluka o povlačenju tužbe u parničnom predmetu kojeg stečajni dužnik vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj P-3290/11 protiv stečajnog vjerovnika E. S. B. d.d. radi naknade štete. Ta je odluka donesena većinom glasova stečajnih vjerovnika iz članka 38.c stavak 2. Stečajnog zakona s time da je za tu odluku glasovao samo stečajni vjerovnik E. S. B. d.d., dok su preostali stečajni vjerovnici prisutni na skupštini vjerovnika glasovali protiv te odluke te su oni ujedno predložili stečajnom sucu da tu odluku ukine sukladno odredbi članka 38.f Stečajnog zakona (list 348. spisa). Na temelju tako provedenog postupka prvostupanjski je sud donio pobijanu odluku.

Prvostupanjski je sud pravilnom primjenom odredbe članka 38.f stavak 1. Stečajnog zakona ukinuo odluku skupštine vjerovnika kojom je prihvaćena odluka o povlačenju tužbe u parničnom predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-3290/11 jer je ta odluka suprotna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

Naime, iz izvješća stečajnog upravitelja od 5. rujna 2013. (list 342.-346. spisa) proizlazi da je navedeni parnični predmet stečajni dužnik pokrenuo 31. ožujka 2011. (dakle prije otvaranja stečaja) tužbom radi utvrđenja i naknade štete u iznosu od 212,603,516,33 kn protiv u ovom postupku, stečajnog vjerovnika E. S. B. d.d. te je stečajni upravitelj M. V. T. u tom izvješću naveo da je prije otvaranja stečajnog postupka u tom parničnom predmetu zaprimljen odgovor na tužbu, a prigovori tuženika E. S. B. d.d. mogu se „ispitati i ocijeniti jedino provođenjem odgovarajućih predloženih dokaza i to prvenstveno provođenjem građevinskog, ali i eventualno financijskog vještačenja, na temelju kojih dokaza sud može donijeti odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva”; stečajni upravitelj je u tom izvješću također naveo da je „pozitivan ishod tužbe bitan za stečajnu masu odnosno za namirenje stečajnih vjerovnika koji nemaju osigurana svoja potraživanja” te je predložio da skupština vjerovnika donese odluku o nastavku parnice poslovni broj P-3290/11 kod Trgovačkog suda u Zagrebu. Prema tome, s obzirom na to da nema stečajnih vjerovnika prvog višeg isplatnog reda, dok utvrđene tražbine stečajnih vjerovnika drugog višeg isplatnog reda iznose ukupno 123,718.184,91 kn, očito je da bi u slučaju pozitivnog ishoda parnice za stečajnog dužnika pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj P-3290/11, stečajni vjerovnici mogli namiriti svoja potraživanja iz tražbine s osnove naknade štete koju stečajni dužnik potražuje prema tuženiku (ovdje, stečajnom vjerovniku) E. S. B. d.d. u iznosu od 212,603.516,33 kn.

Žalbeni navodi E. S. B. d.d. o neosnovanosti tužbenog zahtjeva u navedenoj parnici nemaju nikakvog utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane odluke. Naime, u postupku ocjenjivanja odluke skupštine vjerovnika u smislu odredbe članka 38.f Stečajnog zakona nije moguće kao argument uzeti pretpostavljeni ishod parničnog postupka koji je u tijeku, jer se bez provođenja odgovarajućeg kontradiktornog parničnog postupka ne može govoriti niti o osnovanosti niti o neosnovanosti tužbenog zahtjeva istaknutog u navedenoj parnici.

Naprotiv, upravo zbog toga što je žalitelj E. S. B. d.d. vjerovnik s najvećom utvrđenom tražbinom i kao takav u mogućnosti donijeti svaku predloženu odluku s obzirom na prevladavajući broj glasova s kojima sudjeluje u donošenju odluke te je de facto jedino on svojim glasovima na skupštini vjerovnika održanoj 9. rujna 2013. i izglasao donošenje odluke o povlačenju tužbe u parnici u kojoj se nalazi u položaju tuženika, očito je da je donošenje odluke o povlačenju tužbe u parnici pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj P-3290/11 samo u njegovu interesu, a ne i u interesu preostalih stečajnih vjerovnika stečajnog dužnika M. N. d.o.o. u stečaju. Stoga su preostali stečajni vjerovnici koji su na skupštini vjerovnika glasovali protiv donesene odluke o povlačenju tužbe, odmah nakon što je stečajni sudac utvrdio da je donesena odluka o povlačenju tužbe, predložili stečajnom sucu ukinanje te odluke te je sud prvog stupnja postupajući po njihovu zahtjevu pravilno ukinuo tu odluku skupštine vjerovnika.

U odnosu na žalbeni navod žalitelja da je stečajni upravitelj u svom izvješću trebao detaljnije obrazložiti predmet spora u parničnom postupku poslovni broj P-3290/11, navode tužbe i odgovora na tužbu te do sada u spisu dostavljene dokaze

kako bi stečajni vjerovnici o istome mogli donijeti odluku koja ne bi bila utemeljena isključivo na mišljenju stečajnog upravitelja, ovaj sud napominje da se stečajni upravitelj u svom izvješću od 5. rujna 2013. sasvim detaljno očitovao na dotadašnji tijek navedenog parničnog postupka. Podredno, ovaj sud napominje da je stečajni upravitelj i na skupštini vjerovnika na upite pojedinih stečajnih vjerovnika davao dodatne informacije o stanju predmeta Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-3290/11, pa je tako na pitanje žalitelja E. S. B. d.d. izjavio da smatra da je moguće uspjeti u tom sporu.

Prema tome, prvostupanjski je sud pravilno ocijenio da je sporna odluka skupštine vjerovnika donijeta preglasavanjem, jer većinu glasova na skupštini ima žalitelj kao stečajni vjerovnik kojem je očito u interesu da on (a ne stečajni dužnik) uspije u sporu jer bi u protivnom trebao stečajnom dužniku isplatiti na ime naknade štete novčani iznos od 212,603.516,33 kn, te je stoga ta odluka suprotna zajedničkom interesu (preostalih) stečajnih vjerovnika.

Zbog navedenog valjalo je temeljem odredbe članka 380. točka 2. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 6. Stečajnog zakona odbiti žalbu stečajnog vjerovnika kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje.

U Zagrebu 26. veljače 2014.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
IVICA OMAZIĆ, v.r.

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mladena Šimundića, predsjednika vijeća, Raoula Dubravca, suca izvjestitelja i Josipa Turkalja, člana vijeća, u stečajnom predmetu nad E. I. d.o.o. u stečaju, OIB ..., Z., K. trg 6b, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika H. A.-A.-B. d.d., OIB ..., Z., S. avenija 6, kojeg zastupaju punomoćnici odvjetnici u Odvjetničkom društvu F. K., A. V. & partneri d.o.o. Z., protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-383/12 od 21. listopada 2013., u sjednici vijeća održanoj 26. studenog 2013.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba stečajnog vjerovnika H. A.-A.-B. d.d., Z. i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-383/12 od 21. listopada 2013.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem stečajni sudac je ukinuo odluku skupštine vjerovnika donesenu 14. listopada 2013. kojom nije dana suglasnost stečajnom upravitelju preuzeti parnicu poslovni broj P-3567/11 koja se vodi pred tim sudom uz uvjet da vjerovnici u roku 90 dana uplate iznos od 150.000,00 kn te da u protivnom stečajni upravitelj neće preuzeti navedenu parnicu.

Prema obrazloženju, sud je uz primjenu ovlaštenja iz čl. 38.f Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ), odlučio da je sporna odluka u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika. Sud je tako odlučio jer je na skupštini vjerovnika stečajni vjerovnik uskratio dati suglasnost stečajnom upravitelju za preuzimanje navedene parnice u kojoj je tužitelj stečajni dužnik, a stečajni vjerovnik je tuženik.

Tražbina navedenog stečajnog vjerovnika iznosi 111,852.072,48 kn i veća je od tražbina svih ostalih vjerovnika koji su glasovali suprotno i čije tražbine iznose preko 40,000.000,00 kn. Shvaćanje je suda da je načelno u interesu stečajnih vjerovnika da, ako smatraju da tražbina postoji i da je naplativa, nastaviti parnicu radi konačnog ostvarenja tražbine.

Protiv rješenja je žalbu podnio stečajni vjerovnik H. A.-A.-B. d.d. zbog svih žalbenih razloga, ističe da pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati jer ne sadrži činjenično i pravno utemeljene razloge na koji je način prvostupanjski sud utvrdio odlučne činjenice. Smatra da je stečajni upravitelj stečajne vjerovnike samo upoznao s činjenicom da se vodi parnica i tko su stranke u postupku te je nejasno na koji bi način taj spor utjecao na položaj stečajnih vjerovnika. Prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev stečajnog dužnika, a to prethodno pitanje prvostupanjski sud nije uzeo u obzir. Smatra da ne postoji tražbina koja je predmet parnice te da se radi o neopravdanom i promašenom vođenju parničnog postupka. Ukazuje da je prijedlog za ukidanje odluke skupštine od strane vjerovnika T. d.d. podnesen nepravovremeno o je sud trebao voditi računa u svojoj odluci. Predlaže uvažiti žalbu, ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Pobijano je rješenje ispitano na temelju odredbe čl. 365. u vezi s čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92.112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 6. SZ-a. Rješenje je pravilno i zakonito.

Nisu ostvareni žalbeni razlozi na koje ukazuje žalitelj, a niti oni na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Naprotiv, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio odlučne činjenice i pravilnom primjenom odredaba Stečajnog zakona donio odluku o ukidanju odluke skupštine vjerovnika od 14. listopada 2013. ocijenivši da je ta odluka u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika.

Iz spisa proizlazi da je na održanoj skupštini vjerovnika većinom glasova donijeta odluka kojom se odlučuje ne dati suglasnost stečajnom upravitelju preuzeti parnicu koja se vodi protiv žalitelja pred prvostupanjskim sudom. Sporna odluka je donijeta većinom glasova prisutnih vjerovnika na skupštini, odnosno na temelju broja glasova s kojima raspolaže žalitelj koji je u ovom stečajnom postupku razlučni vjerovnik, ali i stečajni vjerovnik s utvrđenom tražbinom u drugom višem isplatnom redu u ukupnom iznosu iznad sto milijuna kuna. Također iz zapisnika sa skupštine vjerovnika ne proizlazi da su prisutni stečajni vjerovnici koji nisu glasovali za donošenje sporne odluke predložili stečajnom sucu istu ukinuti primjenom odredbe čl. 38.f SZ-a, već je taj zahtjev podnio jedan od navedenih vjerovnika nakon održane skupštine.

S obzirom na tvrdnje stečajnog upravitelja o stanju stečajne mase u izvješću o gospodarskom položaju stečajnog dužnika i njegovih vjerovnika, a time i o mogućnosti namirenja stečajnih vjerovnika iz stečajne mase, ovaj sud ocjenjuje da je prvostupanjski sud pravilno primijenio odredbu čl. 38.f st. 1. SZ-a kada je spornu odluku ukinuo s obrazloženjem da je u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika. Zajednički interes svih vjerovnika u stečajnom postupku, pa tako i žalitelja koji je glasovao za spornu odluku je što veće namirenje utvrđenih tražbina, razmjerno veličini pojedinih utvrđenih tražbina unutar pojedinog isplatnog reda. Ovaj sud prihvaća stav prvostupanjskog suda o osnovanosti ukidanja sporne odluke iako je zapravo nejasno je li donijeta po zahtjevu jednog od stečajnih vjerovnika nakon održane skupštine ili po službenoj dužnosti. Međutim, pravilna je ocjena osnovanosti razloga za ukidanje odluke skupštine vjerovnika jer bi omjer namirenja bio veći ako se parnični postupak dovrši s učinkom pravomoćne sudske odluke na način da stečajni dužnik uspije u parnici.

Žalbeni navodi o očiglednoj neosnovanosti tužbenog zahtjeva u navedenoj parnici i činjenicu da je prvostupanjskom presudom odbijen tužbeni zahtjev nisu doveli u pitanje zakonitost i pravilnost pobijane odluke. Naime, u postupku ocjenjivanja odluke skupštine vjerovnika u smislu odredbe čl. 38.f SZ-a, nije moguće kao argument uzeti pretpostavljeni ishod parničnog postupka koji je u tijeku, jer se bez provođenja odgovarajućeg kontradiktornog parničnog postupka ne može govoriti niti o osnovanosti niti o neosnovanosti tužbenog zahtjeva istaknutog u navedenog parnici. Osim toga tvrdnja o donesenoj prvostupanjskoj presudi predstavlja novu činjenicu koju nije moguće iznositi u žalbi i ona nije predmet ispitivanja drugostupanjskog suda.

Iako žalitelj s pravom ukazuje na nedostatak razloga iz pobijanog rješenja je li odluka donesena na temelju nepravovremenog prijedloga jednog od stečajnih vjerovnika ili po službenoj dužnosti, to nije utjecalo na pravilnost pobijanog rješenja i na utvrđenje suda o tome da je zajednički interes svih vjerovnika bolje namirenje u stečajnom postupku, koje će, u slučaju pravomoćne sudske odluke na isplatu zahtijevanog iznosa, biti bolje.

U postupku ocjenjivanja sporne odluke u smislu odredbe čl. 38.f SZ-a prvostupanjski sud je pravilno pošao od činjenica da je žalitelj, odnosno stečajni vjerovnik u ovom stečajnom postupku, vjerovnik s najvećom utvrđenom tražbinom i kao takav u mogućnosti donijeti svaku predloženu odluku s obzirom na prevladavajući broj glasova s kojima sudjeluje u donošenju odluke. Druga je odlučna činjenica da je takvu odluku stečajni vjerovnik izglasao upravo u odnosu na parnicu u kojoj se sam nalazi u poziciji tuženika, a da su vjerovnici koji su na skupštini bili prisutni glasovali za davanje suglasnosti stečajnom upravitelju za preuzimanje parnice. Nitko od vjerovnika nije određeno naveo što je predmet parnice koju stečajni upravitelj treba preuzeti niti se o tome na skupštini izjasnio stečajni upravitelj. Iz izvješća za prvu skupštinu vjerovnika od 14. veljače 2013. proizlazi da dužnik vodi parnicu protiv žalitelja radi isplate odnosno naknade štete u iznosu od 69,600.000,00 kn te da je sporno je li tražbina zastarjela kao i da se vodi parnica vjerovnika H.

nekretnine d.o.o. protiv dužnika i žalitelja radi isplate iznosa od 62.560.000,00 kn. U prijedlogu stečajnom sucu od 11. rujna 2013. kojim stečajni upravitelj predlaže sazvati skupštinu vjerovnika radi davanja suglasnosti za preuzimanje parnice navodi se da se radi o parnici radi ništetnosti ugovora i da se radi o parnici velike vrijednosti za preuzimanje koje je potrebna suglasnost vjerovnika. Međutim, nije bilo govora o tome da se radi o neosnovanom zahtjevu stečajnog dužnika. Uzevši u obzir te činjenice prvostupanjski je sud pravilno ocijenio da je sporna odluka donijeta preglasavanjem, s obzirom na većinu glasova koje na skupštini ima žalitelj kao stečajni vjerovnik i da je takva odluka u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika, naročito vjerovnika koji su glasovali za vođenje te parnice koji nemaju realne mogućnosti namirenja u ovom stečajnom postupku osim eventualno iz iznosa s osnove tražbine naknade štete, kojeg će dužnik potencijalno ostvariti u navedenoj parnici.

S obzirom na iznijeto, ocjenjuju se neosnovanim žalbeni razlozi kako pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja tako i bitne povrede odredaba postupka koja bi utjecala na zakonitost pobijanog rješenja, odnosno pogrešne primjene odredaba Stečajnog zakona. Ocjenom isprava u spisu te na temelju iznijetih nespornih utvrđenja o odlučnim činjenica prilikom donošenja Odluke Skupštine društva koju je stečajni sudac ukinuo pobijanim rješenjem, valjalo je na temelju odredbe čl. 373.a st. 1. t. 1. i st. 3. ZPP-a, u vezi s odredbom čl. 380. t. 2. ZPP-a i čl. 6. SZ-a riješiti kao u izreci.

U Zagrebu 26. studenog 2013.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
MLADEN ŠIMUNDIĆ, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN